

Hans-Kristjan Pilve elab sulgpallile

Andris Tammela

Hans-Kristjan Pilve on usin igapäevane treenija, keda on peaaegu võimatu sulgpallitreennist eemal hoida. Mäng lihtsalt meeldib talle nii väga. | FOTO: Urmas Luik

Hiljuti Eesti noorte meistrivõistlustel sulgpallis U17 vanuseklassis kaks kulda ja hõbeda võitnud pärnaka Hans-Kristjan Pilve kindel eesmärk on jõuda 2024. aasta suveolümpiale.

Huvitaval kombel ei pea 16aastane Sütevaka humanitaargümnaasiumi ja Pärnu spordikooli õpilane oma eeskujudeks Eesti sulgpalli esinumbreid Raul Musta ja Kati Tolmoffi. Tema pilk on suunatud märksa kõrgemale.

“Must on muidugi päris kõva, aga mina vaatan pigem Taani mängijaid. Seal on Euroopa absoluutne tipp,” teatas Pilve enesekindlalt. “Ja kui Must olümpiale sai, miks mina ei peaks. Olen valmis selle nimel kõvasti tööd tegema.”

Sulgpallitrenni sattus Pilve kuus ja pool aastat tagasi tänu lehekuulutusele.

“Algul käisin jalgpallis, kuid see tüütas ära,” jutustas noormees. “Mulle ei sobinud tiimisport. Olen pigem individualist. Lehes oli kuulutus, et Pärnu spordikool otsib sulgpallitrenni õpilasi ja tulin proovima. Sulgpall on individuaalne ala, saab ise kõike teha. Trennis keskendun samuti üksikmängule. Paari mängin vaid vahelduse mõttes, ega paarismäng mulle ülemäära meeldi.”

Trenni teeb Pilve Anneli Kõrge juhendamisel spordihallis või Raeküla koolis kuus korda nädalas ja vähemalt kaks tundi jutti. Peale selle ujub korra nädalas lihaste lõdvestamiseks.

“Muid hobisid mul ei ole, olen ikka täielikult sulgpallile pühendunud,” kinnitas noorsportlane. “Hommikul kooli, siis trenni, seejärel koju õppima ja pärast seda magama.”

Sulgpallis on tähtsad kiirus, vastupidavus ja füüsiline võimekus. Peab oskama lugeda vastase kehakeelt ja nägema hästi väljakut.

“Trennis harjutame põhiliselt lööke. Osa mängib ette ja teine siis harjutab mitmesuguseid lööke,” rääkis sulgpallur. “Reaktsioonikiiruse harjutamine on hästi oluline. Meil on masin, mis lööb palle kiiresti ja terava nurga all ette ja siis saab harjutada eri tõrjeid. Mängutehnika on väga oluline. Trenni lõpus teeme korralikult füüsi. Näiteks staatilisi harjutusi kummilindiga ja joonejookse.”

Kasuks tuleb hea painduvus. “Siis on lihtsam mängida,” teadis Pilve. “Kaasa aitavad pikad käed-jaladki. On öeldud, et mul on ebaloomulikult pikad käed.”

Pilve jutu järgi on sulgpall muutunud viimastel aastatel Pärnus üha popimaks.

“Harrastajaid on ikka üle 100,” arvas ta. “Peale selle on lapsi spordikoolis 80 ringis.”

Eesti meistrivõistlustelt võidetud kolm medalit näitavad tugevat taset. Samuti on Pilve võitnud kõrgeid kohti rahvusvahelistel võistlustel Soomes, Rootsis, Poolas ja Saksamaal.

“Ei ütleks, et teised on viletsad, aga vähesed võtavad asja tõsiselt,” arutles noormees. “Mulle on kõik muu peale sulgpalli teisejärguline. Üritan olla väga pühendunud ja teha kõik, et olla parem mängija. Mulle tõesti meeldib see mäng.”

Tulevikuplaanid on Pilvel paigas. Pärast kevadel Sütevakas üheksanda klassi lõpetamist soovib noormees edasi õppida Tallinna Audentese spordigümnaasiumis.

“Minu teada Audenteses praegu sulgpallureid polegi,” ütles Pilve. “Aga kool annab pigem süüa ja peavarju. Trenni hakkab tegema sealses klubis ja üks treener lubas mulle eratrennengi anda.”

Pilve suur unistus on aga mõnel tugeval turniiril silma jääda ja pääseda välismaale.

“Sellistes riikides nagu Taani, Prantsusmaa, Inglismaa ja Saksamaa on väga tugevad klubisüsteemid, kust tuleb palju häid mängijaid,” selgitas ta. “Eestis kahjuks sellist süsteemi ei ole. Tahes-tahtmata tuleb kõrge taseme saavutamiseks varem või hiljem Eestist ära minna. Mõtlen isegi sellele. Kui mõni klubi peaks pakkumise tegema, siis kindlasti kohe minema. Mida rutem, seda parem. Ka Raul Must oli Taanis ja sellepärast ta ongi nii heal tasemel. Eestis seda ei saavuta.”

Nädalavahetusel osales Pilve Tartus Eesti koondise laagris, valmistudes aprilli algul Prantsusmaal toimuvateks juunioride U19 vanuseklassi Euroopa meistrivõistlusteks.

“Mind valiti, jah, koondisesse,” muheles Pilve. “Eks tänavu saab seal raske olema, vastas ikkagi täismehed. Aga peab toime tulema. Saan sinna kahe aasta pärast ki minna ja siis tuleb juba tegusid teha. Praegu saan asjaga tutvust teha.”

Anneli Kõrge, Pärnu spordikooli treener:

Anneli Kõrge / PP

Arvasin juba vahepeal, et töökad lapsed on maailmast otsa saanud, aga Hans-Kristjan on nii töökas ja alati valmis sulgpalli nimel pingutama. Ta on sihikindel, innustab teisi ja hoiab trennis meeleolu üleval. Ta on väga iseseisev ja käis juba 13aastaselt üksi Tallinnas võistlemas. Ta otsis ise kohti, kus võistelda ja Hans-Kristjani kinnitusel ongi rohke võistlemine teda edasi viinud.

Meil on olnud tennis väga andekaid lapsi ja algul ei eristunud Hans-Kristjan ülejäänutest kuidagi. Aga kui teistel on puudu jäänud järjepidevusest ja töökusest, siis Hans-Kristjanil on need omadused olemas. Ainus mure on, et ta üle ei treeniks.

Hans-Kristjan tegi ise otsuse Tallinna minna, et alaga tõsiselt edasi tegelda. Seal töötab kümme sulgpallitreenerit. Pärnus kahjuks ala nii popp ei ole. Usun, et tal on lootust läbi lüüa. Ise on ta igal juhul tahtmist täis.

Hans-Kristjani pere on samuti väga toetav. Ta vend käib ka tennis ja õhtuti mängib emagi sulgpalli.